

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobkyně **M.T.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■**,

t a k t o:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■ se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou (dále jen „OSSZ“) ze dne 4. 9. 2014 není žalobkyně invalidní, protože její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %.

Žalobkyně v žalobě namítala, že se svým zdravotním stavem není schopna najít vhodné pracovní uplatnění. Tvrdila, že má nepřetržité bolesti pravé končetiny, páteře a pravé části zad, užívá léky proti bolesti, delší chůze, stání či sezení je pro ni bolestivé. Její zdravotní stav se neustále zhoršuje, po ukončení rehabilitací má problémy v podbříšku, s močením, bolesti v pravé kyčli a ve tříslech. Žalobkyně také poukázala na absolvovanou magnetickou resonanci, jejíž výsledky potvrdily nutnost konzultace na neurochirurgii a pravděpodobnost operace.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 28. 7. 2014 podala žádost o přiznání invalidního důchodu. Dne 4. 9. 2014 byla u žalobkyně provedena lékařkou příslušné OSSZ kontrolní prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Zdravotní stav byl posouzen v přítomnosti žalobkyně. Lékařka OSSZ vyšla ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. P., odborných nálezů doložených v posudkovém spisu a profesního dotazníku ze dne 4. 8. 2014. Lékařka konstatovala, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti lékařka označila postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1.1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k vlivu tohoto zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla tato hodnota zvýšena dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %.

S ohledem na závěry zmíněného posudku OSSZ vydala žalovaná dne 15. 9. 2014 rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaná odkázala na závěry posudku OSSZ ze dne 4. 9. 2014, podle něhož žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Namítala v podstatě shodné skutečnosti jako v podané žalobě.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařkou žalované dne 6. 11. 2014, žalobkyně byla jednání přítomna. Nález posudkové lékařky žalované byl shodný se závěrem lékařky příslušné OSSZ, tj. že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá invaliditě, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %.

Ze závěru tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila. Žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1.1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Uvedenému zařazení odpovídá postižení svalové a kosterní soustavy – dorzopatie a spondylopatie – bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven na horní hranici uvedeného

rozmezí ve výši 20 % a pro povolání náročné na stoj a chůzi byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti navýšena o 10 % na celkových 30 %. Žalovaná konstatovala, že se jedná o chronický polytopní vertebrogenní algický syndrom krční a lumbosakrální páteře. O středně těžké funkční postižení se nejedná, neboť u žalobkyně nebyl zjištěn funkčně významný neurologický nálezný s poškozením nervů, ani symptomatologie neurogenního močového měchýře. Žalovaná dále zmínila úzkostně depresivní syndrom žalobkyně, pro který je léčena od prosince roku 2013. Toto onemocnění posuzovala dle kapitoly V, položky 5.5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, s hodnotou míry poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 – 20 %. Zdůraznila, že ani toto onemocnění přiznání invalidity neumožňuje. Jednotlivá zdravotní postižení se podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky nesčítají, určí se, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly především nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkových i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobkyně na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Při ústním jednání dne 30. 7. 2015 žalobkyně zopakovala skutečnosti uváděné v žalobě a zdůraznila, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu musela ukončit živnost a ocitla se bez prostředků. Žalovaná se z ústního jednání omluvila, netrvala však na jeho odročení.

Protože se námitky žalobkyně soustředily do posouzení, zda její zdravotní postižení dosahuje stupně invalidizace, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zák. č. 582/1191 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

PK MPSV v posudku ze dne 21. 5. 2015 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí došlo u žalobkyně v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem

k poklesu její pracovní schopnosti celkem o 30 % a nejednalo se tak o invaliditu. Jako dominující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti PK MPSV označila, ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, chronický vertebrogenní algický syndrom polytopní na podkladě degenerativních změn páteřního skeletu, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddělení E, položce 1.1b přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla dle výše uvedeného zařazení stanovena na 20 % a vzhledem k vlivu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla ve smyslu § 3 odst. 2 a 3 citované vyhlášky zvýšena o 10 %. Jelikož dle neurologických vyšetření nebyla zjištěna významná neurologická topická symptomatologie, hodnotila PK MPSV funkční postižení žalobkyně jako lehké, s postižením více úseků páteře, polytopními blokádami a omezením dynamiky páteře při svalové dysbalanci, bez známek poškození nervů, pouze s občasnými projevy kořenového dráždění. PK MPSV připustila, že některé denní aktivity mohou být intermitentně vykonávány s obtížemi. Pokud jde o identifikovaný úzkostně depresivní syndrom, PK MPSV konstatovala, že z psychiatrického hlediska se nejedná o závažnou duševní poruchu, která by sama o sobě znamenala invalidizaci posuzované a která by znamenala větší procentuální navýšení, než bylo přiznáno.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzované.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení. Žalobkyně byla jednání PK MPSV přítomna a při jednání vyšetřena odbornou lékařkou z oboru neurologie MUDr. Ch.. Vzhledem k psychickému onemocnění žalobkyně si PK MPSV vyžádala psychiatrickou konzultaci primáře MUDr. G.. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení žalobkyně dostatek podkladů. Vycházela nejen z vlastního vyšetření, zdravotní dokumentace obvodního lékaře MUDr. P. a posudkové dokumentace OSSZ, ale i z dalších odborných lékařských nálezů. Žalobkyně se při jednání PK MPSV také měla možnost ke svým subjektivním potížím vyjádřit. Z toho soud dovozuje, že onemocnění žalobkyně různého charakteru mohla být řádně zhodnocena dle posudkových kritérií.

PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, totiž chronický vertebrogenní algický syndrom polytopní na podkladě degenerativních změn páteřního skeletu, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddělení E, položce 1.1b přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena celkem na 30 %. Další zdravotní postižení žalobkyně, úzkostně depresivní syndrom nepředstavuje dle PK MPSV závažnou duševní poruchu, která by sama o sobě znamenala invalidizaci. PK MPSV tak neshledala medicínské důvody ke změně posudkových závěrů OSSZ a žalované.

Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 30 %.

Soud proto dospěl k závěru, že v souzeném případě byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 30 %. Žalobkyně tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyla ve smyslu § 38 zákona o důchodovém pojištění invalidní. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobkyně, námitky žalobkyně zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že žalobkyně trpí onemocněními, se kterými jsou spojena omezení a obtíže v jejím každodenním životě. Tento závěr soudu vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, neboť všichni se, jak bylo již uvedeno výše, shodli na tom, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tento dlouhodobě nepříznivý stav žalobkyně však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro uznání invalidity.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 30. července 2015

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně